

GERMANOR

ESCOLES - COLONIES Butlletí d'informació BESALÚ i COMARCA

OCTUBRE 1974

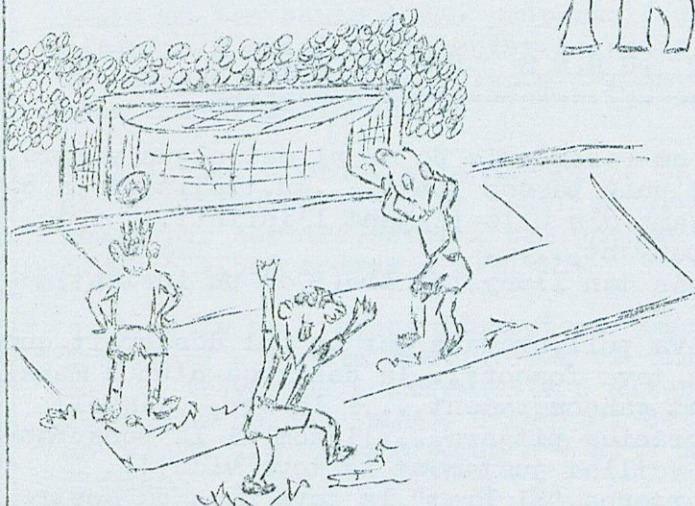

Exemplar nº 21

L'infant no és mai un objecte. Massa sovint, després d'uns anys ens els quals ha estat convertit en objecte de tendresa, esdevé, en entrar a l'escola, un element de prestigi que hom adula o rebutja segons les fluctuacions de les notes. Però l'infant és sempre subjecte d'uns drets que els pares, l'escola i tota la societat han de respectar sempre.

del llibre "Els nostres fills i l'escola"

FUTBOL INFANTIL

De nou s'ha tornat a posar en marxa l'activitat futbolística infantil de la nostra vila.

El primer dia de presentació de tota la plantilla amb un esmorzar de germanor i com és natural un xic d'entrenament, al que seguiren dos diumenges més. També hem tingut un parell de partits amistosos amb els següents resultats.

TORTELLA 0   BESALU 2
gols de Martí i Masmitjà

BANYOLES 0   BESALU 2
gols de Joseito i Martí

Dintre poc començarem el campionat, per lo que aprofitem per demanar a tots els bons aficionats la seva ajuda moral i material.

Agraïts per endavant.--

Aquest es un article d'en Javier Roca que fou escrit com una col·laboració més pel programa de la Festa Major d'enguany. Dificultats tècniques d'impressió d'última hora no permeteren la seva inclusió. Aquí el reproduïm íntegrament.

RESSEGUINT UNES PETJADES

=====

Bon segur que avui no em recordaria de tu si mai algun vespre, de bracet, no haguéssim fet uns passos junts, ... tu, traïnant la caçadora i una troca de llana, amb els ulls palpant l'infinit... i jo, cofoi d'ésser el teu acompanyant, ...

Però, calia que marxéssis tan lluny, per ara (i en un instant) des cobrir tant coses?

..... M'agradava la teva pell, cremada per un sol desagrat, que mai va voler enllumenar la teva foscor; ... la destrosa d'unos mans, que el temps havia allissat gançonament, ... i la veu, ... aquell parlar dels altres, de desgràcies pitjors, ... !! com si la benaurança de la mà de Déu, hagués vetllat justament la teva vida!!!.

I ara, després de la partença, "El Prat", la teva casa de nostre de cel, tornarà a renovollar-se.

..... Han arribat tots altra vegada... i quant la samarreta xopa de suor perquè el terror no s'esgruna els faci reposar una estona, só que algú preguntarà :

..... I aquella dona cega?

Tristament, revenint-nos una llàgrima, per tants records, haurem de respondre,

Ha mort!

Llavors, amb un gest de sorpresa, giraran novament l'esquena, i d'un cop de maça enfonsaran l'estaca per on es tiba la gran vela que aixoplugarà quatre dies seguits la nostra joia.

..... Molts de nosaltres, per això, et cercarem d'osma a tots els racons del poble... sota les arcades de la plaça, davant el sortidor... en els primers bancs de l'església... prop d'aquí, lluny d'allà, voltada sempre de menudalla o aferrada encara a algun braç amatent amb els ulls tancats per les teranyines eternes... però amb la rialle als llavis veient-t'ho tot.

!!!! Adou Nati!!!! ... tan de bó fos cert que un altre dia ens tornem a trobar tots... perquè, saps?, darrera teu, a l'últim passeg, també et seguïen, com papallones d'ales desenpolsegades, un reguitzell d'àngels "amb calces curtes"... que encara no comprenen els acús.

Xavier Roca

Setembre-74

A l'hivern, les excursions han d'ésser forçosament curtes, la durada del dia també ho és; la neu i el fret, faran que els llocs que s'esculleixin siguin zones no gaire altes ni llunyanes. Si no tenim un bon equip i una preparació que ens doni la suficient garantia d'èxit, per intentar assolir un pic nevat (fal.lera de totbexcursioniste), no volguem fer imprudències, que prou desgràcies estan ocasionant.

A la primavera i a la tardor, ja és diferent; tenint en compte el temps, les sortides ja poden ésser mes llargues. Es el temps ideal per fer travesses i campaments per zones no més altes de 1.000 ó 1.500 metres d'altitud.

L'estiu és l'època ideal; bona temperatura, dies llargs, atmósfera pura a l'alta muntanya; és el temps de les grans ascensions, de les travesses i campaments d'altura. Cal però, constatar que a la segona meitat (mesos d'Agost i Setembre) hem de tenir molt en compte les temperatures a l'alta muntanya, doncs son terrorífiques.

En síntesi; hem de trobar una finalitat a cada una de les nostres sortides, ésser prudents però no covarts; no voler anar de "paquet" ni voler ser el més viu (llegiu temerari). Aquesta pot ésser la manera de que trobem en les excursions el que us hem contat en xerrades anteriors.

NOTES:

Les guies i planells per preparar una sortida les podeu trobar en la secció de material del Centre.

Continuarem explicant la manera d'anar a muntanya.

Repetim: si teniu algun dubte, pregunteu; el Centre vol ser el vostre primer pas per anar d'excursió.

\$

COSES . . .

RUMOR FET REALITAT!!!

Fa dies, inclús mesos, que les males llengües feien córrer que un dels jugadors del nostre primer equip fitxava per can Barça, Era veritat?..Era simple rumor?..El fet és, que en Pere Gratacós, per nosaltres en Pere (a seques) ha fitxat pel Barça.

El IV de la dinastia va encarrilat de debó. Enhorabona!!! Seny i endavant!!! No tot és or el que llueix en el món del fútbol. També, també hi fan forat els disgustos, els enfonsaments... Pere, mira de tocar, sempre, de peus a terra.

VERGES II

Un dels jugadors que més ha brillat al nostre club és en (Joan Kei) Vergés II. És un d'aquells jugadors que uneix a la seva classe recuneguda, un nervi admirable. Doncs bé, en Joan, s'ens en va a la "mili". Segurament no el tindrem pas cada diumenge defensant els colors del Besalú... el trobarem a faltar.

del C.D. BESALÚ

RESULTATS (20 d'Octubre)

Pontense	0	Besalú	2 (reg.)
Besalú	4	Tossa	0 (afi.)

A poc a poc, sense presses, el C.D. Besalú va recuperant uns punts que s'havien perdut al nostre camp. A poc a poc ens anirem col·locant en un lloc honorable. De totes maneres, cal no amagar el cap sota les ales, la realitat és que hem perdut dos elements, aviat seran tres, que compossaven la davantera del passat campio-nat. Alerta i a curar a temps.

I una sorpresa agradable. El nostre segon equip va guanyar per 4 a 0 al Tossa de Mar. Un partit en què l'entusiasme va ésser la millor arma

" = " = " = " = " = " = " = "

EDUCACIO GENERAL BASICA
E. G. B.

(Certificat d'estudis primaris ó
Títol de baxiller elemental)

BATXILLERAT

B.U.P

3 cursos

1º GRAU FORMACIO
PROFESSIONAL
2 cursos

TITOL
DE
TECNIC
AUXILIAR

Estudis
complementaris
1 curs

Curs orientació
universitaria

COU 1 curs

2º GRAU FORMACIO
PROFESSIONAL
2 cursos

TITOL
DE
TECNIC
ESPECIALISTA

1º CICLE
ENSENYANÇA
UNIVERSITARIA

3 cursos

Estudis
Complementaris
1 curs

2º CICLE
ENSENYANÇA
UNIVERSITARIA

2 cursos

3º GRAU FORMACIO
PROFESSIONAL
2 cursos

TITOL
DE
TECNIC
DIPLOMAT
SUPERIOR

DOCTORAT

XERRADES D'EXCURSIONISTES

Hem parlat molt i potser massa, de la bellesa i de lo que els excursionistes trobem i sentim en cada una de les nostres sortides a muntanya; però no hem dit mai com cal anar a muntanya.

El principi d'una excursió, no penseu que és quan comencem a caminar, cal abans preparar l'itinerari.

Tots aquells que diuen "anirem amb els del Centre a fer una excursió; veiam on ens porten", no gaudiran!. Pot ésser que s'avoreixin tant, que no tornin mai més a fer-ne una altra o no disfrutaran de la sortida, tant com aquells que abans "han fet l'itinerari"; consultar mapes, planells o guies; la fesomia de la comarca a visitar per trobar-hi tot allò que la diferencia de les altres i mirant de passar per els llocs d'interés històric, arqueologic o buscant en el caire purament esportiu, noves rutes d'accés, etz.

En les guies també hi trobarem horaris, molt convenients per poder dossificar l'esforç que caldrà que hi posem per acabar l'excursió en bones condicions físiques. No fem com els principiants que si poden acabar l'excursió, es amb un esgotament tal, que al cap d'una semana encara s'en resenten.

Dels pagesos i pastors, que parlàvem en una xerrada anterior, hem de fer-ne més cas que dels planells i guies, doncs ells coneixen l'estat actual dels camins de la regió on es troben. No dubtem, doncs, en preguntar-los; ens poden ajudar molt.

El temps és un factor importantíssim en les nostres sortides. Cada estació de l'any té les seves característiques climatològiques ben diferents i paral·lelament les excursions han de projectar-se pensant en aquests condicionaments.

PARCA

L'ESCOLA

Hom començat un nou curs, i cada vegada es veu el futur amb més claretat, respecte als plans i maneres de donar als nens una formació total, segons la seva capacitat, aptituds... i principalment per satisfer la vocació de cada un d'ells.

Com deiem en escrits a Gormanor, l'ensenyament actual comprèn les següents etapes:

De 2 a 4 anys, Maternal o Jardí d'Infància.

De 4 a 6 anys, Parvulari.

De 6 a 11 anys, primera etapa de E.G.B.

De 11 a 14 anys, segona etapa de E.G.B.

Les dues últimes són totalment obligatòries.

El nom de E.G.B., vol dir que a totes les escoles del país es fa el mateix ensenyament, els mateixos programes i horaris.

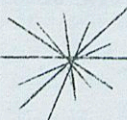
Un grup de pares s'ha posat en contacte amb l'escola, per tal de promoure l'Associació de Pares de Família.

La direcció i professorat, ens sentim molt animats al veure l'inquietut que tenen els pares, per tal d'ajudar a l'escola, a la tan difícil feina de formar els alumnes.

Tots teniu una gran inquietut, per saber de quina manera podeu col·laborar amb l'escola, per ajudar als vostres fills; no és cosa fàcil, però els professors juntament amb l'associació que es formarà, ajudats per els nostres Inspectors d'Ensenyament i Psicòlegs a través de reunions, xerrades i articles que anirem fent a Gormanor, intentarem donar unes normes al alcanç de tothom.

Començarem amb un escrit i una xerrada d'una especialista per a nens de 2 a 6 anys i continuarem amb altres etapes.

Si la preparació per la vida dels nostres fills, és cosa tan important, és imprescindible que hi aportem tots el nostre esforç.

F O R M A C I O
=====

P R O F E S S I O N A L
=====

Hem dit abans, el quadro d'Ensenyament General Bàsic, però els pares es preguntaran què han de fer els nostres fills, després dels 14 anys ?.

Farem un petit comentari, però més endavant tocarem aquesta qüestió en tota la seva extensió, perquè és considerat com el moment més complicat i difícil de la vida dels nois i noies.

La llei preveu, que quan sigui possible, serà obligatori el primer cicle d'Ensenyament Professional o sigui fins els 16 anys. De moment és voluntari.

Actualment arribats als 14 anys hi ha dos camins: El del treball i el de l'estudi.

El segon té dues vertents: Batxillerat o B.U.P. (3 anys), per arribar a les carreres universitàries i Formació Professional.

Aquest any, ja funcionen 9 Escoles d'aquest tipus a tota la província.

La nostra Escola, ha portat 7 alumnes a fer estudis professionals: Electricitat, Secretariat i Delineant industrial.

Tres nois de més de 19 anys, han superat les proves de la primera etapa i tenen ja el títol de Tècnic Auxiliar en les rames d'Electricitat, Secretariat i Delineant industrial.

Com veiem és ja realitat aquest ensenyament.

A continuació veurem amb tota claretat l'esquema dels actuals plans d'estudis, com a punt d'orientació, per decidir el futur dels vostres fills.

P. Juanola.--

EDITORIAL

Tot treball en general té moltes dimensions però potser les dues més importants són la social i la individual. Parlarem avui de la dimensió social i deixarem pel proper número l'aspecte individual del treball, aspecte molt més delicat i problemàtic.

Tothom, si hi ha reflexionat una mica, veu clara la dimensió social del treball, doncs tota societat està organitzada sobre el mateix i en la seva distribució, juntament amb un sistema econòmic concret, inseparable de tot treball. Sobre aquesta estructura bàsica poden llavors edificar-s'hi d'altres agrupacions: culturals, esportives, d'esbarjo...

Indubtablement l'home individual, sol, no ho pot fer tot; necessita de l'ajut dels altres i viceversa. Amb el concurs i l'esforç de tots és possible gaudir dels béns indispensables i inclús de comoditats. Sols, dispersats, no aconseguirem res. Un home no pot al mateix temps fer-se la casa, buscar-se el menjar, fer-se la roba, educar als seus fills... Així ho proporciona la vida comunitària amb llur organització, distribució del treball i l'intercanvi dels productes. I així com més avançada és una societat més oficis i especialitats de treball sorgeixen. Avui n'hi ha moltes, d'ordre tècnic sobretot, que fa 50 anys eren desconegudes i d'altres que, precisament degut al progrés de la ciència i de la tècnica han desaparegut o estan condemnades a desaparèixer.

Ara bé, aquesta proliferació d'especialitats no ens ha de fer perdre la visió de la qüestió. Volem dir que a pesar de la multitud i varietat de treballs, aquests es troben estretament lligats, uns depenen dels altres i aquests d'uns tercers formant un cercle del qual no en queda exclòs cap, per més humil que sigui.

Aquest fet ens ha de fer prendre consciència de la importància del propi treball, de la necessitat de fer-lo el millor possible, pel bé de la societat. Ens cal gent responsable i conscient de la seva tasca, de la importància de fer-la bé car repercuteix en tota la societat i aquesta necessita tant del escombriaire com del director d'empresa, del picapedrer com del professor. Tots són necessaris pel bon funcionament de la comunitat en la que estan immersos i de la qual participen.

=====

COLONIES *informa*

Fa molt de temps que a Besalú hi fa falta, entre moltes altres coses, un lloc a propòsit per a reunions i trobades culturals, aixís com una sala on la mainada hi pugui anar a passar l'estona, sense necessitat d'haver d'acudir a cafès o a sales de jocs destinades a persones grans.

Aixís veiem com, actualment, els pocs grups que hi han constituïts al nostre poble, tant de sentit esportiu, com cultural o formatiu, han de fer llurs reunions en llocs tan poc adients com són pisos o cases particulars, o la sala de sessions de l'Ajuntament. I quan qualsevol d'aquests grups necessita fer una reunió general dels seus membres o socis, hagin de trobar-se en llocs més inadequats encara, els quals no ajuden gens a que la gent s'hi trobi bé, ni a que s'en tregui tot el profit de les dites reunions.

Sembla ser que aviat un d'aquests problemes tindrà una petita sortida, ja que la nostra mainada podran tenir per a ells l'antiga capella de les Monges que la entitat "Amics de Besalú" ens cedirà, després de fer-hi alguna petita reforma.

Però hem de dir que la cosa no és ni definitiva ni satisfactòria: primer perquè qualsevol dia ens poden dir prou, ja que ho necessitaran per a la restauració que es preveu de l'edifici total; i segon perquè és ben trist que un poble que vol tenir cura de les coses importants, deixi passar miserablement el temps per unes generacions que un altre dia n'hi poden demanar comptes. Què s'els dirà aleshores....?

avans d'arribar a la vila començava a fer claquejar el fuet, més llarg que els altres dies, i a animar amb els seus crits els cavalls perquè fessin una entrada semi-triomfal. I a fé que ho aconseguís..! puig els molts que esperaven la seva arribada, quedaven bocabadats al veure el gran nombre de persones, amb el seu corresponent farcell, que baixaven d'aquella tartana festa-majonera.

A V U I

=====

Un diumenge al mig-dia. Uns quans joves, sentats davant unes taules del Bar-Sport prenen l'aperitiu i fumant uns cigarrets, planejen lo que faran havent dinat. On anirem aquesta tarda...? Anem a la platja...? ens banyarem i a l'hora de sopar tornarem a casa...? D'acord...?

I a l'hora convinguda: l'un amb el seu "siscents", l'altre amb el seu "mini", l'altre amb el seu "Renault"...s'en van a passar la tarda a la costa on el moviment i la llum semblen més intensos que a la nostra vila i que gràcies als moderns mitjans de transport ho poden fer tranquilament.

Quin contrast de la vida d'uns anys enrera amb la d'avui!! Abans tot es feia amb temps i paciència. Ara tothom mira qui ho farà amb menys hores i més depressa.

M. Gratacós

Argelaguer

es preocupa per el seu futur Mn.

Fa cosa d'uns dos mesos i a mitja setmana, al nostre Mn. Pere Ribas va arribar-li una carta del Bisbat ordenant-li que anés a pasar unes "vacances" i que les seves obligacions ja les compliria un altre capellà. El poble que l'aprecia molt, quan al diumenge següent es va acabar la missa, va envoltar "amistosament" al Mn, que és una alta personalitat dintre el Bisbat, demanant-li explicacions, cosa que no va voler o poder fer i que ho trametés als seus superiors.

Fos el que fos, el cas és que el següent diumenge vàrem tornar tenir a Mn. Pere entre nosaltres i per cert que va estar molt content de què el poble s'interessés per ell. Però la cosa no es va pas acabar aquí, doncs quan tot va estar més calmat ens fa fer saber que demanaria la secularització i que era una decisió totalment personal.

I com que a la parròquia desde fa molt temps també hi viu Mn. Venanci Planas que té l'estima de tothom, una comissió representant al poble va anar a trobar el Sr. Bisbe presentant-li aquesta carta :

"Els signants d'aquesta carta li fan el següent preg:

Donades les circumstàncies greus que passa la parròquia d'Argelaguer no voldríem que el capellà que s'encarragués d'ella en el futur, fos de l'Opus Dei o bé amb una mentalitat d'abans del Concili. Per això creiem necessari demanar-li que sigui Mn. Venanci el que es pugui quedar entre nosaltres com a rector, ja que el coneixem i creiem que es la persona més indicada per a dirigir la nostra parròquia en aquests moments de forta tensió; ell ens coneix i comprèn, per tant, esperem molt d'ell".

Seguidament la despedida i firma de 210 persones, xifre que sembla es tindria que tenir en consideració. Segons la realitat no ha servit per a res, doncs Mn. Venanci ha tingut de marxar.

No era d'esperar que aquesta petició anés a parar de dret a la paperera, i només queda a dir que els argelaguencs tindrem la tranquil·litat d'haver fet el que hem pogut.

tria to la particularitat de que els desperdicis es poden aprofitar donant lloc als fils recuperats; no hi ha contaminació de cap mena ja que les màquines van manuals o elèctriques. Hi ha màquines que necessiten una obrera però d'altres en grups de tres o quatre que també precisen només una treballadora.

El procés de producció és: primer el bobinat per posar en condicions de filar; després passa a màquines manuals on cada dona en té una i cada màquina fa un diferent dibuix. Després passa a les "Remalloses" on s'ajusten les parts; seguidament són les màquines auxiliars que acaben de guarnir el jersei; aleshores es produeix el repassat i rentat dels jerséis.

Es ven molt, encara que resulta car de fer i car de comprar. Varien els components: per exemple, ara de cara a l'hivern es fa servir més la acríl.

Els models que fan són originals.

En principi és interessant el treball manual, però de la manera que pugen els sous comença a prendre importància la màquina.

De moment la crisi que està passant el país no els afecta directament, però no descarten la possibilitat de que els afecti.

Respecte a la producció: cada obrera que té una màquina pot fer de 10 a 12 jerséis per dia segons les fibres utilitzades en fer aquell jersei. Poden baixar fins 3 ó 4 quan són els models molt llargs. Allà on es fan els jerséis hi ha 13 màquines de les que 4 estaven parades. Fent una senzilla multiplicació, ens resulten de 130 a 150 jerséis per dia i a mà (aixó funcionant totes les màquines). S'ha de tenir en compte que la maquinària en període d'experimentació i que encara no ha trobat un ple rendiment fa uns 100 jerséis per dia. Sumant ens en surten uns 250 per dia; cosa que coincideix amb el nombre aproximat de jerséis que es renten diàriament allà mateix.

Agraïm al senyor Corominas, amo de l'empresa l'haver-nos facilitat tota mena de detalls. Agraïm també a la seva germana, senyoreta Maria Corominas haver-nos dit el que no teníem que preguntar. Mercés als dos.

Jesús Batlle - Joan Soler

~~COL-LABORACIONS~~

estampes de poble

A H I R

=====

La distància que separa la nostra vila de la capital era recorreguda diàriament, anys enrera, per les tartanes que tenia en Pepet Olivet.

Era un home alt, ben fornit, amb un gros bigoti que li omplia mitja cara i d'un tarannà alegre i bondadós que rarament deixava relluïr si alguna contrarietat amargava la seva ànima.

Sortia cada dia, llevat dels diumenges, a quarts de set del matí per arribar a la ciutat als volts de les deu, d'on marxava a les quatre per retornar al poble a les set, quarts de vuit de la tarda; aprofitant les hores d'estança a la capital per complir els encàrrecs que li feien els veïns.

¿Que devia ser pesat anar a ciutat..?. No ho creïéssiu pas!. Perquè en Pepet Olivet tenia un caràcter molt bo per tartaner. A l'estiu sentat a la pulsera i a l'hivern ficat dins anava a tiant als animals amb el fuet perquè no s'ho agafessin amb massa catxassa i a fi que els vianants no s'aborrissin, sempre tenia a punt alguna anècdota del Sr. Rector de Vallfogona, de Mn. Pere de la Bola, o algun altre estirabot qualsevol que feia passar l'ensopiment que regnava dintre la tartana. I quan venia una pujada ja ho sabíem, ja que ell cridava "Senyors, cop de cul endavant" perquè no aculés massa el carruatje per l'animal... ó bé "Senyors, cop de cul endarrera" quan venia una baixada perquè no pitrés massa.

I així un dia i un altre, una setmana i una altra... tot l'any feia la mateixa via que els animals ja tenien coneguda pam a pam i sabien quan havien d'emprede un trot lleuger o s'ho podien pendre amb calma tot avançant a poc a poc.

Ara indubtablement quan gaudia més en Pepet i tal vegada es sentia més orgullós del seu comés, era a les vigílies de la Festa Major quant guarnint un bon tronc i la tartana llarga, anava a la capital a buscar les minyones filles del poble, que servien a Mataró o Barcelona i que venien a passar els dies de la Festa amb els seus familiars. Aquell dia fruïa de debó i ja poc

però aquets 5 milions semblen una caritat, per una província en ple desenvolupament.

I ahir, dia 12 d'Octubre, un comentari de "LA VANGUARDIA", firmat per en Joaquim Escudero, senyalava que la nostra província estava en el 47 lloc d'Espanya en quant a places de formació professional, només superada per els "colistes" de la classificació, que son Avila i Sòria.

Estora, que la nostra província, ja fortament industrialitzada i preparant-se amb tants polígons industrials de programació molt avançada s'hagi de refiar d'aquesta formació professional.

Ara sembla, que, a "corre-cuita", s'improvitzen Centres de Formació Professional per tal d'esmenar aquesta situació inqualificable d'una de les províncies més riques i promotores d'Espanya.

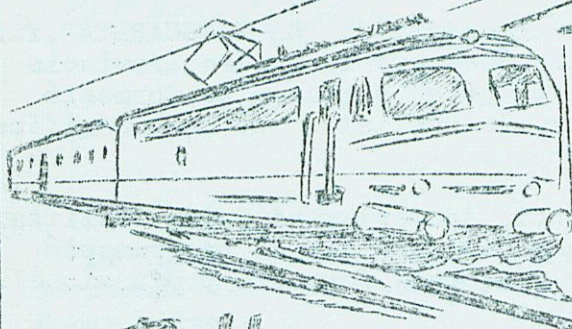
Es evident que l'Administració ha de planificar les seves inversions d'acord amb un presupost ponderat i que les províncies riques han de subvenir a les necessitats d'aquelles que no ho són tant, però aquest mateix sentit d'oquanimitat convida a contemplar els problemes que hom comentat amb més comprensió que la que ens ha dedicat l'Administració fins arà. I que no hagin de fiar-ho tot a l'improvització, per guarir mals molt antics que ja daten de segles, tot esperant el miracle d'una "Fada Bona" que ens faci de bó amb un Príncep meravellós. Aixís sia, per bé de la nostra "Ventafocs".

Besalú, 12 Octubre 1.974

F.V.

industries

textils 1^a

INDUSTRIES COROMINAS

" PULLMAN "

Pullman

COROMINAS

A-17 00984

N.F. GE-38

L'indústria de la qual parlarem avui es la anomenada carinyosa i nostàlgicament "CAL CORO", situada als claustres de Besalú, on antigament habitaven els frares de l'Abadia de Sant Pere.

L'empresa fou fundada a l'any 1917 per el seu avi Joan Corominas.

Es dedica a fer articles de punt exterior per a nens i nenes, és a dir jerséis i mitjons, encara que actualment, per falta de mecànics especialitzats, aquesta última part no funciona.

Com a matèria prima, fan servir el cotó, les fibres acríliques i la llana que els hi porten de Terrassa, Sabadell i Olot. Són exportades a tot el mercat nacional, exemple n'és que els jerséis que estaven empaquetant quan nosaltres vàrem arribar-hi, eren per el " Corte Inglés".

Ocupa a 25 obrers que treballen de 8 a 12 del matí i de 4 a 7 de la tarda.

El que venen els hi venen a buscar per agència.

La maquinària és moderna i estrangera; les màquines manuals estan construïdes, algunes, a Mataró. Es necessita una certa especialització per fer-les treballar i en el teixit a mà recorda a les filadores de temps enrera.

Els accidents són pocs i per coses sense importància: clavar-se una agulla i alguna vegada s'ha calat foc. Aquesta mena d'indus

LA CORAL...

també es vol deixar sentir

De "MAGNIFICA", i ho diguem sense falses modèsties, qualifiquem la Fosta Major d'enguany, on era difícil no trobar-hi algun moment que plaqués, fins i tot als eterns descontentos. Apart de les actuacions d'aquestes primeríssimes Cobles-Orquestres: LA PRINCIPAL DE LA BISBAL i MARAVELLA, del festival a càrrec sobretot de MARY SANTPERE i RAMON CALDUCH i de la presència d'uns dels millors conjunts instrumentals de la província: SETSON; (que tot plegat ha causat una gran admiració més enllà de les fronteres de la nostra comarca, font venir a Besalú, "on dies dolents", una veritable riuada humana), hi han hagut, apart dels tradicionals, una sèrie d'actes que per la seva simpatia mereixen ser destacats. L'estreno per part de la PRINCIPAL DE LA BISBAL d'una sardana dedicada a Besalú pel mestre Conrad Saló, el II Festival Infantil que va ser un encant d'ingenuïtat i de divertiment per la canalla i també per els grans, tres exposicions de pintura han obert les portes, l'elecció de la Pubilla de Besalú, la votació i com a conseqüència el bateig de la sardana D'UN GRAN MESTRE A BESALU, l'ofrena per part de L'AGRUPACIO VOCAL BESALU i en nom de tots al director de l'orquestra LA PRINCIPAL DE LA BISBAL d'una arqueta de fusta amb el Pont Vell, la llegenda "al mestre C. Saló", el perfil d'uns sardanistes i uns quants compassos de la sardana mentada, sortits de la digna forja d'un altre mestre en un altre art: LLUIS BACH-ESTEVE.....Tantes coses que voler fer comentari a cada una, hauríem de necessitar tot l'espai d'aquesta revista i pots ser ens quedaríem curts.

Una festa que s'ha vist complementada amb la col.laboració de tots els besalunencs, que ha despertat obligat comentari a tots els pobles de les rodalies i de més lluny, que s'ha vist plena de gent en tots els actes, que ha plagut i que s'han igualat sino superat els gastos (en el moments d'escriure aquestes ratlles no s'han pagat encara totes les factures i no podem dir una xifra exacta).....Què més demanar?.....Salud i per anys tornar-hi.

"La

Ventafocs"

La nostra meravellosa província de Girona, tan admirada per tothom, que fa frontera amb França i per tant és porta d'entrada a Catalunya i Espanya, ha sigut i és la "Ventafocs" de l'Administració.

Es ben palès l'esforç de la iniciativa privada per tal de donar a la nostra Costa Brava la importància i el desenvolupament que l'hi ha permès recollir el major nombre de divises per aquesta mateixa Administració que la té poc menys que oblidada, amb un traçat de carreteres vergonyoses que desmereixen l'esforç de la nostra indústria de promoció turística. Viles i ciutats cosmopolites mancades dels més necessaris serveis, i, en el millor dels casos, grans complexos urbanístics que desdiuen dels camins que hi conduïxen i dels serveis que els manquen.

Tal vegada els qui estem a la perifèria de la pell de brau, els efluvis epicèntrics de l'Administració, ens arriben com onades esmoreïdes i fan que en la distància es perdi la bona voluntat i les subvencions de la gent del centre. Perquè es evident que la proximitat ajuda a comprendre més els problemes de cada lloc i quan les peticions de Girona arriben a Madrid són simples remors inintel·ligibles.

Tot això que ja és tòpic perquè ha sigut amplament comentat i debatut a través d'articles i comentaris es veu augmentat avui per dues noves aparegudes en la premsa d'aquests dies passats.

Amb motiu de la visita a Madrid de les nostres primeres autoritats, es comentava la notícia del pla d'inversions a la nostra província projectat per l'Administració, francament abundós. Entre elles destacava la contribució estatal a l'ensenyament durant els pròxims anys, amb una aportació de 500 milions de pessetes, ço que feia un fort contrast amb els 5 milions que el mateix diari deia s'ens havien donat l'any 1.972. Moltes gràcies per els 500 milions,

Proseguint aquest senzill record postroc que amb ploma tan bonica i tinta carregada de sentiment ha iniciat el meu amic Xavier, vull donar llum a una "entreviu" que vaig fer a la "Nati" l'any 1.966 quan Besalú celebrava la Setmana de Joventut; perquè la "Nati" no fou cap celebritat en el nostre poble, però si una persona coneguda i estimada per tothom.

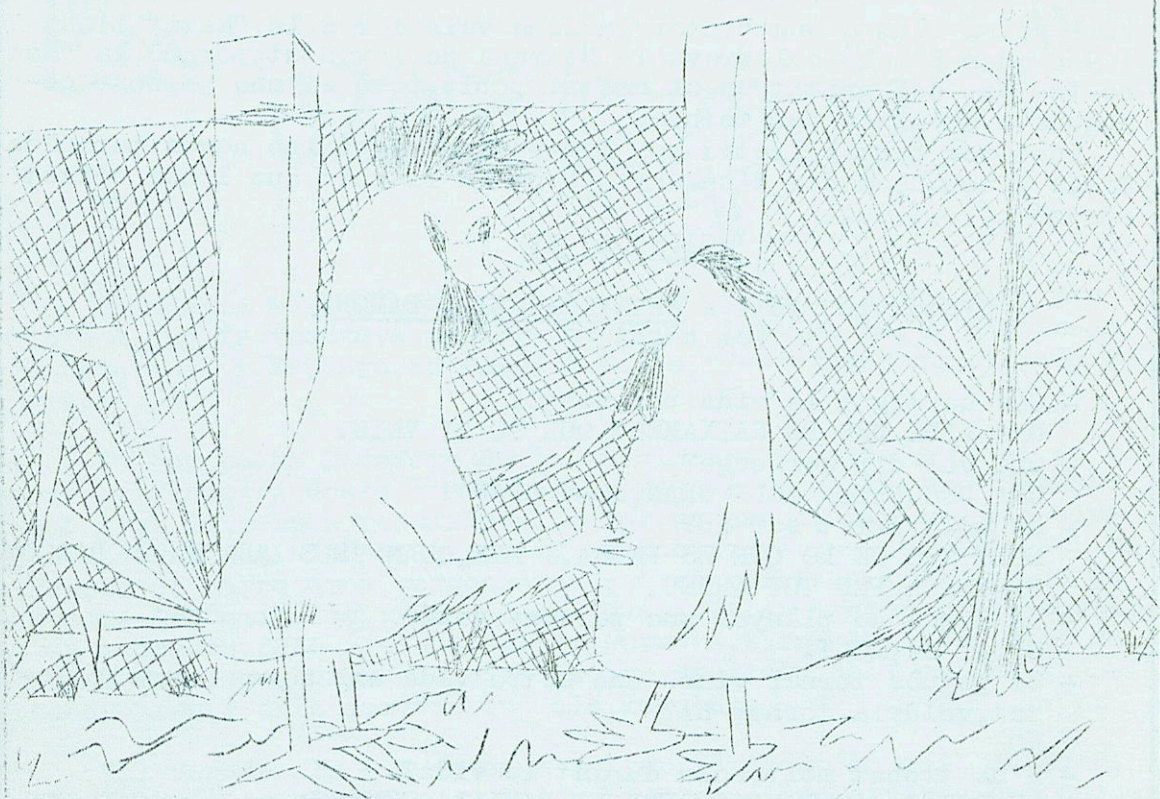
Punt per punt i lletra per lletra, heus aquí les seves paraules dites a començaments d'un any que ja en fa vuit que l'hem deixat enrera.....

CAPITOL XV

"Entreviu" feta a NATIVITAT GRAU DAMONT
(os cega)

- Com ha sigut la vida per vostò?
UNA VIDA DES DE NAIXAMENT QUE NO HI VEIG.
- Què vol dir ser cega?
UNA DESGRACIA MOLT GRAN, MOLT GRAN!
- Es molt trist ser-ho?
MOLT MES DE LO QUE ES PENSA, I MES, QUAN VEUS QUE T'HAN D'ACOMPANYAR A PER TOT ARREU.
- Es digna de plànyer una persona així?
SI, AI SI, MOLT.
- Si poguès tornar viure una altra vida amb aquest mateix estat, voldria tornar-hi?
NO
- S'ha trobat molt sola durant la vida?
HE ESTAT ACOMPANYADA PER LA FAMILIA, SEMPRE.
- Què es el que l'hi dóna més consol?
POGUER REBRER A JESUCRIST MOLT SOVINT, CADA DIA.
- Com es veu el mon des d'aquest estat?
BE I MALAMENT.
- I a Besalú, com el veu?
FISICAMENT JO JA L'HAVIA VIST UNA MICA.
- Ha trobat comprensió i carinyo amb la gent de Besalú?
SI, FORÇA; ENCARA QUE ALGUNA VEGADA ES PERDI ALGUNA AMISTAT SENSE COM VAL NI COM COSTA.
- Principalment ¿per part de qui ha trobat comprensió, dels grans o dels joves?
PER TOTS: GRANS, JOVES I CRIATURES.

Josep Mª Bassols.--

No et preocupis, maca, encara que
t'hagis empassat una pesseta. És
una moneda que baixa vertiginosament

Quina vergonya
aquestes cues d'espanyols
a Perpinyà!
Com a mihiim,
podrien disfrassar-se
de moros!

EDUCACIÓ

dels

NIENS a la societat actual

L'home d'avui es troba en un món desconcertant de pressions i problemes per un costat i de possibilitats per l'altra.

El canvi accelerat, típic de la nostra societat i cultura, presenta, per l'ésser humà el perill de perdre la seva condició d'home per deixar-se portar per les corrents massificadores, les quals les podem situar en : la influència dels mitjans de comunicació de masses, la producció massiva dels articles d'ús diari que van uniformant les maneres de viure i en el treball col·lectiu.

L'educació té que plantejar-se aquests problemes i preparar al nen, fent-lo capaç d'enfrontar-se a tota una sèrie de situacions que porten com a fi la "cossificació" (l'home com a cosa) de l'home; de comprendre i fer servir aduadament la ciència i la tècnica i participar personalment en la construcció i reforma de la societat.

Els pares i l'escola, responsables de la seva educació, tenen que fer possible aquest enfrontament, procurant que adquireixi maduresa física i mental ja que aquest factor maduració es el que afecta més profundament el desenvolupament emocional del nen. Si arriba a adquirir una personalitat forta el seu estat emocional serà equilibrat i per tant lliure de situacions frustradores i de tensions. Adquirirà una adequada independència social i podem afirmar que a més independència més autoestima, més creativitat i per tant més capacitat d'intervenir en situacions de grup i de saber presentar els seus punts de vista encara que prevegi, que per la seva condició de nen, no seràn fàcilment acceptats.

D. Juanola

EL DEBATE

de la sociedad actual

El debate se trata de un tema de actualidad y de gran importancia social.

El debate se trata de un tema de actualidad y de gran importancia social.

El debate se trata de un tema de actualidad y de gran importancia social.

Corresponde siempre a la familia de donar los colores

de la vida a l'ensenyament teòric que el petit escolar
rebrà a classe. Correspondrà sempre a la família de for-
jar els instruments que faran possible l'adquisició del
saber i la formació de l'esperit.

Paulette Etavard